

Кон. Какво мя ползува упрощеніе-то ако ся обезчести кровь-та моя? малко дни още отъ животъ-атъ ми оставать, и малко время имамъ за да ся радувамъ на царско-торѣшеніе. Да, ще умря, но честный ще умря. Ще пренеса на царскій-атъ престоль одного выноватаго, почти мертваго. Но ще ся отговоря за оправданіе-то на моя-та дщеря. Царя не може смѣси невинность-та твоя съ мои-те погрѣшки. Благодаренъ самъ да умря, но ще извѣстя поруганія-та, кои-то верху тебе ставать, кои-то ще быдять явенъ свидѣтель на истина-та, и свѣтъ-атъ ще види какъ единъ благоутробный отецъ доброволно ся е пожертвувалъ ради невинна-та своя дщеря.

Паме. Ахъ! да вдигне Богъ такава жална мысль отъ твое-то размышленіе.

Кон, Дщеря моя! ако мя обычашъ, не мя воспирай отъ едно нужно дѣло за наша-та честь. Заповѣдувамъ ти го сосъ власть-та, която верху тебе имамъ. Остави мя да ида; остави мя въ руцѣ-те Божіи. Ако не ся собереме тука на земля-та, ще ся видиме взаимно на небо-то. Злощастная твоя майка ще е уже въ путь за да дойде въ Лондонъ, пригарни я